

РЕШЕНИЕ

№ 4561

гр. София, 05.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4075** по описа за **2022** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на [фирма] (в несъстоятелност), ЕИК[ЕИК], чрез процесуален представител адв. Й., срещу Решение № 20025389 от 28.03.2022 г., постановено по НАХД № 8833/2020 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, (НО), 16-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № F523372/18.02.2020 г., издадено от началника на отдел „Услуги за клиенти“ на ТД на НАП – „ГДО“, с което на основание чл. 355, ал. 1 от КСО на [фирма] са наложени две имуществени санкции, всяка в размер на 500 лева за извършени нарушения на разпоредбите на чл. 5, ал. 4, т. 1 и т. 2 от КСО във вр. с чл. 3 ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. на Министъра на финансите, за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (Наредбата).

В жалбата е посочено, че решението на СРС е постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Сочи се, че в АУАН и в обжалваното НП липсват данни за кои точно осигурени лица е следвало да бъдат подадени декларации за месец 09.2019 г. Жалбоподателят счита, че са налице предпоставките за определяне на случая като

маловажен и да се приложи чл. 28 от ЗАНН. Иска се отмяна на решението на СРС и отмяна на потвърденото с него наказателното постановление. Претендира разноски. В проведеното съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – ТД на НАП, редовно уведомен, се представлява от юрк. Х., която оспорва касационната жалба и моли за отхвърлянето ѝ. Подробни съображения излага в представени писмени бележки. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен Съд С. – град, XV-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа и правна страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е установил, че с Решение на Окръжен съд - Търговище от 16.07.2019 г. било открито производство по несъстоятелност по отношение на [фирма], обявена била неплатежоспособността му, считано от 01.03.2019 г., като бил назначен временен синдик.

На 21.08.2019 г. синдикът получил уведомление от главния счетоводител на дружеството М. Б., от което той узнал, че от 01.06.2019 г. трудовото ѝ правоотношение е прекратено, но тя още е имала достъп до част от документацията на дружеството. Поради прекратяването на трудовото ѝ правоотношение, дружеството било без счетоводител до 02.10.2019 г., когато след определение на съда по несъстоятелността синдикът е сключил договор за абонаментно счетоводно обслужване.

СРС е приел, че при извършена проверка в информационния масив на НАП, се установило, че [фирма] в качеството си на работодател и осигурител не е подало декларациите по чл. 2, ал. 1 и чл. 2, ал. 2 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, издадена от Министъра на финансите, а именно декларация образец № 1 „Данни за осигуреното лице“ и декларация № 6 „Данни за дължими вноски и данък по чл. 42 ЗДДФЛ“ за месец септември 2019 г.

Дружеството в качеството му на работодател било задължено да подаде декларациите образец № 1 и № 6 в ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, [населено място], в срок до 25-то число на месеца, следващ календарния месец, за който са се отнасяли данните, като в конкретния случай това е било до 25.10.2019 г. Това не е било направено, като чрез бездействие са извършени две нарушения - не са подадени в срок декларации обр. № 1 и № 6 за месец септември 2019 г., като дата на извършване на нарушенията е приета 26.10.2019 г. - денят след изтичане на срока, в който е трябвало да бъде изпълнено задължението.

Тъй като преценил, че с неподаването на декларациите било извършено

административно нарушение, актосъставителят изготвил АУАН № F 523372/07.11.2019 г. на [фирма] и предявил същия на Ц. И. Ш., в качеството ѝ на упълномощено от временния синдик на [фирма] лице. Тя подписала акта без възражения по констатациите. В законоустановения срок не били представени писмени възражения.

Въз основа на АУАН административнонаказващият орган издал атакуваното наказателно постановление, с което на жалбоподателя са наложени две имуществени санкции, както следва:

1. на основание чл. 355, ал. 1 от КСО е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО във вр. чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. на МФ, изразяващо се в неподаване в срок на декларация образец № 1 „Данни за осигуреното лице“ за месец 09.2019 г.;

2. на основание чл. 355, ал. 1 от КСО е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО във вр. чл. 3, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. на МФ, изразяващо се в неподаване в срок на декларация образец № 6 „Данни за дължими вноски и данък по чл. 42 от ЗДЦФЛ“ за месец 09.2019г.

Въззивният съд, преценявайки събраните доказателства, е направил извод, че по безспорен начин се установява, че именно дружеството-жалбоподател е извършило на посочената дата и място административното нарушение, за което е съставено наказателното постановление, като не е подало в срок декларация образец № 1 „Данни за осигуреното лице“ и декларация образец № 6 „Данни за дължими вноски и данък по чл. 42 от ЗДЦФЛ“ за месец септември 2019 г. В наказателното постановление ясно била индивидуализирано коя декларация не е подадена, като описанието не е нарушило правото на защита на дружеството-жалбоподател, който е разбрал за какво нарушение е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Тези изводи на районния съд не се споделят от настоящия състав на съда. Разпоредбата на чл. 3, ал. 1, т. 1, б „а“ от Наредба № Н-8/2005 г. (отм.) гласи, че осигурителите са длъжни да подават в съответната компетентна ТД на НАП Декларация образец № 1 до 25-число на месеца, следващ този, за който се отнасят данните, а съгласно чл. 3, ал.3, т.1 от Наредбата едновременно с подаване на декларация образец № 1 се подава и Декларация образец № 6 за дължимите осигурителни вноски и вноските за фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“. След отмяната на Наредба Н-8/29.12.2005 г., тези разпоредби и задължения са възпроизведени и в чл. 4 на Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

В конкретния случай са събрани доказателства, от които се установява, че дружеството е притежавало качеството осигурител за процесния период, поради което за него е съществувало задължения да подаде предвидените в Наредбата декларация образец № 1 и образец № 6, но не го е сторил в законоустановения срок. Но настоящият касационен състав счита, че вмененото на дружеството нарушение не е индивидуализирано в достатъчна степен, като в АУАН и НП не е посочено лицето, за което не е подадена Декларация Образец № 1 за посочения месец. Името на лицето е елемент от фактическия състав на нарушението, тъй като чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО посочва, че данни се представят „поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване“. Подобен извод се налага и от наименованието на декларация образец №

1, а именно „Данни за осигуреното лице“, т. е. конкретно лице. Индивидуализацията на лицето, за което се подава декларацията, е необходима за извършване на преценка дали действително е налице такова задължение (напр. например наличие на осигурителен доход за конкретно лице, води до задължение на работодателя за подаване на декларация). Непосочването на името на лицето, за което не е подадена декларацията, възпрепятства организиране на защитата на дружеството, съответно дали е спазен срокът за това.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, следва да се отмени, а така също и издаденото наказателно постановление.

Предвид изхода на спора и направено своевременно искане за присъждане на разноски, представен списък и доказателства за плащането на адвокатското възнаграждение, удостоверено плащане в Договор от 19.04.2022 г. за възлагане на правна защита и съдействие, то следва да се присъдят разноски на касатора в размер на 300 лв., на основание чл.63, ал.3 ЗАНН в действащата редакция, вр. чл. 143, ал. 1 АПК.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. II от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град -XV касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 20025389 от 28.03.2022 г. , постановено по НАХД № 8833/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16-ти състав.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № F523372/18.02.2020 г., издадено от началника на отдел „Услуги за клиенти“ на ТД на НАП – „Големи данькоплатци и осигурители“, с което на [фирма], на основание чл. 355, ал. 1, от КСО са наложени две имуществени санкции, всяка в размер на 500 лева за извършени нарушения на разпоредбите на чл. 5, ал. 4, т. 1 и т. 2 от КСО във вр. с чл. 3 ал. 3, т. 1, от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. на Министъра на финансите, за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

ОСЪЖДА ТД на НАП – С. ДА ЗАПЛАТИ на [фирма] (в несъстоятелност/, ЕИК[ЕИК] сумата от 300 /триста/ лева, представляваща направени разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.